

דשומות

כתבי־אמנה

הסכם מצרים-ישראל
על שביתת נשק כללית

נחתם ביום כ״ה בשבט תש״ט (24.2.49)

נכנס לתוקף ביום כ״ה בשבט תש״ט (24.2.49)

התוכן:

עמוד

הסכם מצרים—ישראל על שביתת נשק כללית 3

הליפת מכתבים 17

EGYPTIAN-ISRAELI GENERAL ARMISTICE AGREEMENT

PREAMBLE

THE PARTIES to the present Agreement, responding to the Security Council resolution of 16 November, 1948 [1], calling upon them as a further provisional measure under Article 40 [2] of the Charter of the United Nations and in order to facilitate the transition from the present truce to permanent peace in Palestine, to negotiate an Armistice; having decided to enter into negotiations under United Nations Chairmanship concerning the implementation of the Security Council resolutions of 4 [3] and 16 November, 1948; and having appointed representatives empowered to negotiate and conclude an Armistice Agreement;

The undersigned representatives, in the full authority entrusted to them by their respective Governments, have agreed upon the following provisions :

ARTICLE I

With a view to promoting the return of permanent peace in Palestine and in recognition of the importance in this regard of mutual assurances concerning the future military operations of the parties, the following principles, which shall be fully observed by both Parties during the Armistice, are hereby affirmed :

---

[1] "The Security Council, reaffirming its previous resolutions concerning the establishment and implementation of the truce in Palestine and recalling particularly its Resolution of 15 July, 1948, which determined that the situation in Palestine constitutes a threat to the peace within the meaning of Article 39 of the Charter, taking note that the General Assembly is continuing its consideration of the future government of Palestine in response to the request of the Security Council of 1 April, 1948, (document S/714) : without prejudice to the actions of the Acting Mediator regarding the implementation of the Resolution of the Security Council of 4 November, 1948 : decides that, in order to eliminate the threat to the peace in Palestine and to facilitate the transition from the present Truce to permanent peace in Palestine, an armistice shall be established in all sectors in Palestine ;

calls upon the parties directly involved in the conflict in Palestine, as a further provisional measure under Article 40 of the Charter, to seek agreement forthwith, by negotiations conducted either directly or through the Acting Mediator on Palestine, with a view to the immediate establishment of the armistice, including:

a) the delineation of permanent armistice demarcation lines beyond which the armed forces of the respective parties shall not move;

b) such withdrawal and reduction of their armed forces as will ensure the maintenance of the armistice during the transition to permanent peace in Palestine".

[2] ARTICLE 40

In order to prevent an aggravation of the situation, the Security Council may, before making the recommendations or deciding upon the measures provided for in Article 39, call upon the parties concerned to comply with such provisional measures as it deems necessary or desirable. Such provisional measures shall be without prejudice to the rights, claims, or position of the parties concerned. The Security Council shall duly take account of failure to comply with such provisional measures.

[3] "The Security Council, having decided on the 15th July that, subject to further decision by the Security

הסכם מצרים-ישראל
על שביתת נשק כללית
(תרגום)

מבוא

הואיל והצדדים להסכם זה —

נענו להחלטתה של מועצת הבטחון מ־16 בנובמבר 1948 [1], אשר קראה להם לנהל משא ומתן על שביתת נשק, כאמצעי זמני נוסף לפי סעיף 40 של מגילת או"מ [2] ולשם הקלת המעבר מההפוגה הקיימת לשלום של קבע בא"י ;

החליטו להיכנס למשא ומתן בראשות האומות המאוחדות לשם ביצוע ההחלטות של מועצת הבטחון מ־4 [3] ו־16 בנובמבר 1948 ;

ומינו נציגים מיופי כוח לנהל משא ומתן ולכרות הסכם על שביתת נשק ;

הסכימו הנציגים החתומים מטה, בתוקף הסמכות המלאה שהוענקה להם על־ידי ממשלותיהם, על התנאים האלה :

ס ע י ף 1.

בכוונה לסייע להחזרת שלום של קבע בא"י ומתוך הכרת החשיבות הנודעת בנידון זה לערבויות הדדיות בנוגע למבצעיהם הצבאיים של שני הצדדים לעתיד לבוא, נקבעים בזה העקרונות הבאים, אשר יקוימו במלואם על־ידי שני הצדדים במשך שביתת הנשק :

---

[1] „מועצת הבטחון, לאחר שהיא חוזרת ומאשרת את החלטתה הקודמת בדבר התקנתה וקיומה של הפוגה בארץ־ישראל, ומסתמכת במיוחד על החלטתה מיום 15 ביולי 1948, הקובעת כי המצב בארץ־ישראל מהווה איום לשלום במובן סעיף 39 של המגילה, ורושמת לפניה שהעצרת ממשיכה בדיוניה על הממשל העתיד לבוא בארץ ישראל, בתשובה לבקשת מועצת הבטחון מיום 1 באפריל 1948 (מסמך S/714), מחליטה — בלי לפגוע בפעולותיו של המתווך בפועל ביחס לקיום ההחלטת מועצת הבטחון מיום 4 בנובמבר 1948, — כי תונהג שביתת נשק בכל חלקי ארץ־ישראל כדי להעביר את הסכנה הצפויה לשלום בארץ־ישראל ולהקל את המעבר מההפוגה הקיימת אל שלום של קבע בארץ־ישראל ;

וקוראת לכל הצדדים המעורבים במישרים בסכסוך של ארץ־ישראל לחפש מעתה, כצעד זמני נוסף לפי סעיף 40 של המגילה, הסכמה על־ידי משא־ומתן שיתנהל במישרים או באמצעותו של המתווך בפועל בענין ארץ־ישראל, במטרה להתקין מיד שביתת־נשק, שתכלול :

א) תחימת קוי שביתת נשק קבועים אשר מעבר להם לא יתקדמו הכוחות המזויינים של שני הצדדים.

ב) סילוק כוחותיהם המזויינים והפחתתם, עד כדי שיהיה בזה להבטיח קיומה של שביתת־הנשק במשך תקופת המעבר עד לשלום של קבע בארץ־ישראל".

[2] סעיף 40.

כדי למנוע החמרתו של המצב, רשאית מועצת הבטחון, לפני המלצה את המלצותיה או לפני החלטה על האמצעים הנקובים בסעיף 39, לתבוע מאת הצדדים הנוגעים בדבר שיצייתו להוראות שעה, כפי שתמצא לנחוץ או לרצוי. הוראות שעה אלו לא יהיה בכוחן לפגוע בזכויותיהם, תביעותיהם או מעמדם של הצדדים הנוגעים בדבר. אם הצדדים לא יצייתו להוראות שעה אלו, תתן מועצת הבטחון את דעתה על כך כיאות.

[3] „מועצת הבטחון לאחר שהחליטה ב־15 ביולי כי עד להחלטה חדשה מצד מועצת הבטחון או מצד העצרת תשאר ההפוגה

1. The injunction of the Security Council against resort to military force in the settlement of the Palestine question shall henceforth be scrupulously respected by both Parties.

2. No aggressive action by the armed forces—land, sea, or air—of either Party shall be undertaken, planned, or threatened against the people or the armed forces of the other; it being understood that the use of the term "planned" in this context has no bearing on normal staff planning as generally practised in military organisations.

3. The right of each Party to its security and freedom from fear of attack by the armed forces of the other shall be fully respected.

4. The establishment of an armistice between the armed forces of the two Parties is accepted as an indispensable step toward the liquidation of armed conflict and the restoration of peace in Palestine.

ARTICLE II

1. In pursuance of the foregoing principles and of the resolutions of the Security Council of 4 and 16 November 1948, a general armistice between the armed forces of the two Parties—land, sea and air—is hereby established.

Council or the General Assembly, the truce shall remain in force in accordance with the resolution of that date and with that of 29th May, 1948, until a peaceful adjustment of the future situation of Palestine is reached ;

Having decided on the 19th August, that no party is permitted to violate the truce on the ground that it is undertaking reprisals or retaliations against the other party and that no party is entitled to gain military or political advantage through violation of the truce; and

Having decided on the 29th May, that, if the truce was subsequently repudiated or violated by either party or by both, the situation in Palestine could be reconsidered with a view to action under Chapter VII of the Charter ;

Takes note of the request communicated to the Government of Egypt and the Provisional Government of Israel by the Acting Mediator on the 26th October (S/1058) following upon the resolution adopted by the Security Council on 19th October, 1948 ; and Calls upon the interested Governments, without prejudice to their rights, claims or position with regard to a peaceful adjustment of the future situation of Palestine or to the position which the Members of the United Nations may wish to take in the General Assembly on such peaceful adjustment :

(1) to withdraw those of their forces which have advanced beyond the positions held on 14th October, the Acting Mediator being authorised to establish provisional lines beyond which no movement of troops shall take place ;

(2) to establish through negotiations conducted directly between the parties, or failing that, through the intermediaries in the service of the United Nations permanent truce lines and such neutral or demilitarized zones as may appear advantageous, in order to insure henceforth the full observance of the truce in that area. Failing an agreement, the permanent lines and neutral zones shall be established by decision of the Acting Mediator ; and

Appoints a Committee of the Council, consisting of the five permanent Members together with Belgium

1. האיסור שהוטל על־ידי מועצת הבטחון על השימוש בכוח צבאי לשם פתרון שאלת ארץ־ישראל יישמר להבא בכל החומרה על־ידי שני הצדדים.

2. שום צד מהצדדים לא יאיים, לא יתכנן ולא יבצע פעולה תוקפנית באמצעות כוחותיו המזויינים — ביבשה, בים או באויר — נגד האוכלוסיה או הכוחות המזויינים של הצד השני ; ומוסכם הוא שהשימוש במונח „תכנן" בסעיף זה אינו חל על תכנון מטה תקין הנהוג בדרך כלל בארגונים צבאיים.

3. זכותו של כל צד להיות בטוח וחפשי מפחד התקפה על־ידי כוחותיו המזויינים של הצד השני — תכובד במלואה.

4. התקנת שביתת נשק בין כוחותיהם המזויינים של שני הצדדים מתקבלת כצעד הכרחי לקראת חיסול הסכסוך המזוין והשבת השלום בארץ־ישראל על כנו.

סעיף 2.

1. בהתאם לעקרונות המובאים לעיל ולהחלטות מועצת הבטחון מ־4 ו־16 בנובמבר 1948, נקבעת בזה שביתת נשק כללית בין הכוחות המזויינים של שני הצדדים — ביבשה, בים ובאויר.

בתקפה בהתאם להחלטה מאותו יום ומיום 29 במאי 1948, עד שיושג בדרך שלום הסדר של המצב העתיד בארץ־ישראל ;

ולאחר שהחליטה ב־19 באבגוסט כי שום צד אינו רשאי להפר את ההפוגה על יסוד טענה שהוא פועל מתוך תגובה או נקם נגד הצד השני וכי שום צד איננו זכאי לזכות ביתרונות צבאיים ומדיניים על־ידי הפרת ההפוגה ;

ולאחר שהחליטה ב־29 במאי, שאם מכאן ואילך תידחה או תופר ההפוגה על ידי אחד הצדדים או על ידי שניהם, ייבחן המצב בארץ־ישראל שנית על מנת לפעול לפי פרק 7 ממגילת האו"מ ; —

רושמת לפניה את הצו שנמסר לממשלת מצרים ולממשלת ישראל הזמנית על ידי המתוך בפועל ב־26 באוקטובר, בעקבות ההחלטה של מועצת הבטחון מיום 19 באוקטובר 1948 ; וקוראת אל הממשלות הנוגעות בדבר, מבלי שהדבר יתרוץ את גורל זכויותיהן, תביעותיהן או עמדתן, לגבי הסדר בדרך שלום של המצב העתיד בארץ־ישראל, או את העמדה שחברים באו"מ ירצו לנקוט בעצרת לגבי הסדר כזה בדרך של שלום :

(1) להחזיר את כוחותיהן שהתקדמו אל מעבר לעמדות שהחזיקו בהן ב־14 באוקטובר, ונותנת למתוך בפועל יפוי־כח לקבוע קוי חזית זמניים שמעבר להם לא תהיה כל תנועת צבא ;

(2) לקבוע, בדרך משא ומתן ישיר בין הצדדים, ואם לא יקויים — באמצעות המקשרים שבשירות האו"מ, קוי הפוגה קבועים ואזורים ניטרליים או מפורזים, שיהיה בהם כדי להועיל להבטחת ההפוגה המלאה באזור זה מכאן ואילך. ואם לא ישג הסכם ייקבעו הקוים הקבועים והאזורים הנייטרליים ע"י החלטת המתוך בפועל ;

וממנה ועדה של המועצה מורכבת מחמשת החברים הקבועים יחד עם בלגיה וקולומביה שתייעץ למתוך בפועל במדה שיבקש

2. No element of the land, sea or air military or para-military forces of either Party, including non-regular forces, shall commit any warlike or hostile act against the military or para-military forces of the other Party, or against civilians in territory under the control of that Party; or shall advance beyond or pass over for any purpose whatsoever the Armistice Demarcation Line set forth in Article VI of this Agreement except as provided in Article III of this Agreement; and elsewhere shall not violate the international frontier; or enter into or pass through the air space of the other Party or through the waters within three miles of the coastline of the other Party.

ARTICLE III

1. In pursuance of the Security Council's resolution of 4 November 1948, and with a view to the implementation of the Security Council's resolution of 16 November 1948, the Egyptian Military Forces in the AL FALUJA area shall be withdrawn.

2. This withdrawal shall begin on the day after that which follows the signing of this Agreement, at 0500 hours GMT, and shall be beyond the Egypt-Palestine frontier.

3. The withdrawal shall be under the supervision of the United Nations and in accordance with the Plan of Withdrawal set forth in Annex I to this Agreement.

ARTICLE IV.

With specific reference to the implementation of the resolutions of the Security Council of 4 and 16 November 1948, the following principles and purposes are affirmed :

1. The principle that no military or political advantage should be gained under the truce ordered by the Security Council is recognised.

2. It is also recognised that the basic purposes and spirit of the Armistice would not be served by the restoration of previously held military positions, changes from those now held other than as specifically provided for in this Agreement, or by the advance of the military forces of either side beyond positions held at the time this Armistice Agreement is signed.

3. It is further recognised that rights, claims or interests of a non-military character in the area of Palestine covered by this Agreement may be asserted by either Party, and that these, by mutual agreement being excluded from the Armistice negotiations,

and Colombia, to give such advice as the Acting Mediator may require with regard to his responsibilities under the resolution, and in the event that either party or both should fail to comply with sub-paragraphs (1) and (2) of the preceding paragraph of this resolution within whatever time limits the Acting Mediator may think it desirable to fix to study as a matter of urgency and to report to the Council on further measures it would be appropriate to take under Chapter VII of the Charter,"

2. שום חלק מכוחותיו של כל אחד משני הצדדים, ביבשה, בים או באויר, אם צבאיים ואם צבאיים־למחצה, לרבות כוחות בלתי סדירים, לא יעשו מעשה־מלחמה או מעשה־איבה כלשהם נגד כוחותיו הצבאיים או הצבאיים־למחצה של הצד שכנגד, או נגד אזרחים בשטח הנתון לשליטתו של אותו צד ; אף לא יתקדמו מעבר לקו שביתת הנשק המסומן בסעיף 6 של הסכם זה, ולא יעברו אותו למטרה כל שהיא, פרט למה שנקבע בסעיף 3 של הסכם זה ; גם לא יפגעו בגבול הבינלאומי במקום אחר ; כמו כן לא יחדרו לתוך חלל האויר של הצד שכנגד או לתוך מימיו במרחק שלושה מילין מקו החוף ולא יעברו דרך אותו חלל אויר או אותם המים.

סעיף 3.

1. בהתאם להחלטה של מועצת הבטחון מ־4 בנובמבר 1948, ולשם ביצוע ההחלטה של מועצת הבטחון מ־16 בנובמבר 1948, יסולקו הכוחות הצבאיים המצריים משטח אל־פלוג'ה.

2. סילוק זה יתחיל כעבור יום אחד לאחר יום המחרת של החתימה על הסכם זה, בשעה 05.00 לפי שעון גריניץ', והכוחות המסולקים יוצאו אל מעבר לגבול מצרים — ארץ־ישראל.

3. הסילוק יבוצע בפיקוח האומות המאוחדות ובהתאם לתכנית המפורטת בנספח 1 להסכם זה.

סעיף 4.

אגב המלצה מיוחדת לביצוע ההלטות מועצת הבטחון מ־4 ו־16 בנובמבר 1948, מתאשרים בזה העקרונות והכוונות הבאים :

1. הצדדים מכירים בעקרון שאין לזכות ביתרון צבאי או מדיני בתקופת ההפוגה עליה פקדה מועצת הבטחון.

2. כן מכירים הצדדים כי החזרת המצב הצבאי לקדמותו, או הטלת שינויים בעמדות הצבאיות הקיימות פרט לאלה המפורשים בהסכם זה, או התקדמות הכוחות הצבאיים של כל צד אל מעבר לעמדות התפוסות בידו בעת חתימת הסכם שביתת הנשק, אינן לפי רוח שביתת הנשק ולא יסייעו למטרותיה היסודיות.

3. יתר על כן, הצדדים מכירים כי כל אחד מהם רשאי לעמוד על זכויות, תביעות או אינטרסים בעלי אופי לא־צבאי בשטח ארץ־ישראל שעליו חל הסכם זה, וכי כל אלה, כיון שהוצאו בהסכמה הדדית מתחום המו"מ על שביתת הנשק, יוכלו, לפי

זאת ובהתאם למה שמוטל עליו לפי החלטה זו ; ובמקרה שאחד הצדדים או שניהם לא ינהגו לפי הסעיפים הקודמים של החלטה זו, בתחום הזמן שהמתווך בפועל יראה רצוי לקבוע, תחקור הועדה באופן דחוף ותודיע למועצה על הצעדים הבאים שיהיה מן הנכון לנקוט בהם לפי פרק 7 של מגילת האו"מ".

shall be, at the discretion of the Parties, the subject of later settlement. It is emphasized that it is not the purpose of this Agreement to establish, to recognise, to strengthen, or to weaken or nullify, in any way, any territorial, custodial or other rights, claims or interests which may be asserted by either Party in the area of Palestine or any part or locality thereof covered by this Agreement, whether such asserted rights, claims or interests derive from Security Council resolutions, including the resolution of 4 November 1948 and the Memorandum of 13 November 1948[4] for its implementation, or from any other source. The provisions of this Agreement are dictated exclusively by military considerations and are valid only for the period of the Armistice.

ARTICLE V.

1. The line described in Article VI of this Agreement shall be designated as the Armistice Demarcation Line and is delineated in pursuance of the purpose and intent of the resolutions of the Security Council of 4 and 16 November 1948.

ראות עיניו של כל אחד מהצדדים, לשמש נושא בעתיד. ומודגש הוא, שאין מטרה לסידור ההסכם הזה לקבוע, להכיר, לחזק, להחליש או לבטל, באיזו דרך שהיא, זכויות, תביעות או אינטרסים של כל צד לגבי טריטוריה, אפוטרופסות או לגבי כל ענין אחר בשטח ארץ־ישראל או בכל חלק שלה או בכל מקום בתוכה, שעליהם חל הסכם זה; בין אם זכויות, תביעות או אינטרסים אלה, שהצדדים עומדים עליהם, נובעים מהחלטות מועצת הבטחון, בכללן החלטת 4 בנובמבר 1948 והתזכיר מיום 13 בנובמבר 1948[4] שנערך לשם ביצועה של החלטה זו, ובין אם מקורם הוא אחר. תנאי הסכם זה נקבעו מתוך שיקולים צבאיים בלבד, וכוחם יפה רק לתקופה של שביתת הנשק.

סעיף 5.

1. הקו המתואר בסעיף 6 של הסכם זה יצוין כקו שביתת הנשק והוא מותוה בהתאם למטרתן ולכוונתן של החלטות מועצת הבטחון מ־4 ו־16 בנובמבר 1948.

---

[4] "Sir,

I have the honour, in pursuance of the resolution of the Security Council of 4 November, concerning the Negev; to commuicate to you, for the required action on the part of your Government, the definition of the provisional demarcation lines for the Egyptian and Israeli forces in the Negev beyond which no movement of troops is to take place. These provisional lines have been established in full consultation with the Committee of the Security Council created for the purpose in the resolution of 4 November. In the course of defining these provisional demarcation lines representatives of both parties have been consulted by the Committee and by me, and their views have been carefully considered.

"The date of 19 November will be the effective date for establishment of the provisional demarcation lines herein set forth.

"At your early convenience will you please communicate the names of the officer or officers in your military forces with whom the Chief of Staff of the Truce Supervision, General William Riley, may consult in connection with all arrangements, including routes and schedules of troop movements, for putting into effect the provisional demarcation lines by the effective date set.

"As soon as the provisional demarcation lines have been put into effect, my good offices and those of the Chief of Staff and the entire Truce Supervision personnel will be fully at the disposal of both parties to assist them in undertaking the negotiations envisaged in the resolution for the establishment of the permanent truce lines and such neutral or demilitarised zones as may appear advantageous.

"I take this occasion to emphasize that the arrangements herein envisaged are provisional only, and entirely within the framework of the existing truce. They are to endure only until such time as the permanent truce lines are established. It is my sincere hope that the matter of the permanent truce lines will be promptly taken up and that they may be soon established by negotiations between the parties.

"The definition of the provisional demarcation lines is set forth in the following memorandum :

MEMORANDUM ON THE DEFINITION OF THE NEGEV PROVISIONAL DEMARCATION LINES (APPROVED VERSION).

"1. In order to effect, in pursuance of the Security Council resolution of 4 November, an orderly observed withdrawal of forces in the Negev, and in order to esta-

[4] א. נ.

בזה אני מתכבד, בהמשך להחלטה של מועצת הבטחון מיום 4 בנובמבר, בדבר הנגב, להודיע לכב' לשם הפעולה הדרושה מצד הממשלה שלך, להתחים את קוי התחום הזמניים שהוגדרו בשביל הכוחות הישראליים והמצריים בנגב, שמעבר להם לא תתקיים שום תנועת חיילות. קוים זמניים אלה נקבעו בהתיעצות גמורה עם ועדת מועצת הבטחון, אשר הוקמה למטרה זו בהחלטה מיום 4 בנובמבר. בקביעת קוי תחום זמניים אלה, התיעצו הועדה ואנכי עם באי־כוח שני הצדדים, ודעותיהם הובאו בכל החומרה בחשבון.

„התאריך של 19 בנובמבר יהיה התאריך בפועל להקמת קוי התחום הזמניים, כפי שנקבעו להלן.

„יואיל נא כב' להודיע בהקדם האפשרי את שם הקצין או הקצינים בכוחות הצבא שלך, שעמו או עמהם יוכל ראש המטה של הפיקוח על ההפוגה, הגנראל ויליאם ריילי, לבוא בדברים על כל הסידורים, לרבות דרכים ותכניות של תנועות צבא, לשם מתן תוקף לקוי התחום הזמניים בתאריך שנקבע בפועל.

„מיד לאחר מתן תוקף לקוי התחום הזמניים, יעמוד המתוך שלי ושל ראש המטה ושל חבר העובדים של הפיקוח על ההפוגה לרשותם המלאה של שני הצדדים ויעזור להם בניהול המשא־ומתן אשר הובא בחשבון בהחלטה, לשם הנהגת קוי הפוגה קבועים ואזורים ניטרליים או מפורזים, כפי שהדבר יראה למועיל.

„הנני משתמש בהזדמנות זו כדי להדגיש שהסידורים המובאים כאן בחשבון הם זמניים בלבד ואינם אלא בתחום של מסגרת ההפוגה הקיימת. הם צריכים להשאר בתקפם אך ורק עד אותו זמן אשר בו ייקבעו קוי הפוגה קבועים. תקותי הכנה היא שענין קוי הפוגה קבועים יגיע מיד לדיון ושהם ייקבעו מיד על־ידי משא־ומתן בין הצדדים.

„ההגדרה של קוי התחום הזמניים מובאת בתזכיר דלהלן :

תזכיר על קוי התחום הזמניים של הנגב
(נוסח מאושר)

„1. כדי לקיים בהתאם להחלטת מועצת הבטחון מ־4 בנובמבר את סילוק הכוחות מהנגב בפיקוח תקין, וכדי לקבוע,

2. The Armistice Demarcation Line is not to be construed in any sense as a political or territorial boundary, and is delineated without prejudice to rights, claims and positions of either Party to the Armistice as regards ultimate settlement of the Palestine question.

3. The basic purpose of the Armistice Demarcation Line is to delineate the line beyond which the armed forces of the respective Parties shall not move except as provided in Article III of this Agreement.

4. Rules and regulations of the armed forces of the Parties, which prohibit civilians from crossing the fighting lines or entering the area between the lines, shall remain in effect after the signing of this Agreement with application to the Armistice Demarcation Line defined in Article VI.

ARTICLE VI.

1. In the GAZA-RAFA area the Armistice Demarcation Line shall be as delineated in paragraph 2.B(i) of the Memorandum of 13 November 1948 on the implementation of the Security Council resolution of 4 November 1948, namely by a line from the

2. אין לפרש משום בחינה את קו שביתת הנשק כגבול מדיני או טריטוריאלי ואין בהתויתו שום פגיעה בזכויות, בתביעות ובעמדות של כל אחד מהצדדים להסכם שביתת הנשק לגבי ישובה הסופי של שאלת ארץ־ישראל.

3. מטרת היסוד של קו שביתת הנשק היא להתוות קו אשר מעבר לו לא ינועו הכוחות המזוינים של כל אחד מהצדדים, פרט לאשר נקבע בסעיף 3 של הסכם זה.

4. הוראות ותקנות של הכוחות המזוינים של הצדדים, האוסרות על אזרחים לעבור את קוי הלחימה או להכנס אל תוך השטח אשר בין הקוים, ישארו בתקפן, לאחר חתימת הסכם זה, בנוגע לקו שביתת הנשק המוגדר בסעיף 6.

סעיף 6.

1. בגזרת עזה־רפיח יותווה קו שביתת הנשק כבסעיף 2 ב (1) של תזכיר 13 בנובמבר 1948, שנערך לשם ביצוע ההחלטת מועצת הבטחון של 4 בנובמבר 1948, כלומר ע"י קו המתחיל מן החוף במוצא ודי חזי, עובר

---

blish, for purposes of application and supervision of the truce, a wide area in which military movement is precluded, the following plan of operation is approved :

A. The establishment of provisional demarca-

B. The actual withdrawal of forces to position lines beyond which no movement of troops or military supplies shall take place ;

tions behind the provisional demarcation lines ;

C. The establishment of truce supervision arrangements for the area between the provisional demarcation lines.

"2. In pursuance of paragraph 5(1) of the 4 November resolution of the Security Council, the delineation of the provisional demarcation lines and the arrangements for the area between those lines, shall be as follows :

A. The provisional demarcation lines for the southern front of the Israeli Forces shall be delineated as : beginning at a point where the 14 October truce line crosses the Kh Khassa-Julis road, thence southeast to Julis, thence east to Ibdis, Juseir, Zeita, to the 14 October truce line at Kh Al Husseimayi; elsewhere following the 14 October truce line. A complete withdrawal of all military forces, other than those maintained in the Israeli settlements in the Negev for defence purposes prior to 14 October, shall be made to points north of this line.

B. The provisional demarcation lines of the Arab forces in the Negev shall be delineated as : (i) in the western sector by a line from the coast at the mouth of the Wadi Hasi in an easterly direction through Deir Suneid and across the Gaza-Al Majdal highway to a point 3 kilometers east of the highway, then in a southerly direction parallel to the Gaza-Al-Majdal highway and continuing thus to the Egyptian frontier. (ii) in the eastern sector by a line beginning from the Arab positions south of the Government House Neutral Zone at Surbahir, through Mar Ilyias, Beit Safafa, Sharafat, Beit Jala, Al Khadr, Rusen ; thence in a south-westerly direction through Nehhalin, Surif, Beit Aula, Tarquaiya; thence in a south-easterly direction to Dura and Adh Dhaririya; and thence east through As Samu to the Dead Sea.

C. No military forces of either side, except as provided in paragraph 2.A and 2.C. (iv) shall be in the Negev in the area that is bounded ;

(i) on the north by the provisional demarcation line as defined in paragraph 2.A. above.
(ii) on the west by the provisional demarcation line as defined in paragraph 2.B.(i).
(iii) on the east by the provisional demarcation line as defined in paragraph 2.B.(ii) above.

לשם ביצוע ההפוגה והפיקוח עליה, אזור גרחב שכל תנועה צבאית אסורה בו, אושרה תכנית פעולה זו :

א. קביעת קוי תחום זמניים אשר מעבר להם לא תתקיים שום תנועה של צבא או של אספקה צבאית ;

ב. סילוק הכוחות לעמדות שמאחורי קוי התחום הזמניים ;

ג. קביעת סידורים לפיקוח על ההפוגה בשביל השטח שבין קוי התחום הזמניים.

„2. בהתאם לסעיף 5 (1) בהחלטת 4 בנובמבר של מועצת הבטחון, יהיו קוי התחום הזמניים והסידורים בשביל השטח שבין אותם הקוים, כדלקמן :

א. קוי התחום הזמניים בשביל חזית הדרום של כוחות ישראל יהיו כדלקמן : החל מנקודה בה קו ההפוגה מיום 14 באוקטובר חוצה את דרך חסה־יוליס, משם דרומית־מזרחית ליוליס, משם מזרחית לאיבדים, ג'וסיר, זיתא, עד לקו ההפוגה מיום 14 באוקטובר באל הוסיימאי ; בכל מקום אחר — לפי קו ההפוגה מיום 14 באוקטובר. סילוק גמור של כל כוחות הצבא, פרט לאלה שהיו מוחזקים בישובים הישראליים בנגב לצרכי הגנה לפני יום 14 באוקטובר, — עד לנקודות שמצפון לקו זה.

ב. קוי התחום הזמניים של הכוחות הערביים בנגב יהיו כדלקמן : (i) בגזרה המערבית — על ידי קו המתחיל מן החוף במוצאי ודי חזי, עובר מזרחה על פני דיר־סונייד, חוצה את כביש עזה—אל־מג'דל ומגיע עד נקודה במרחק שלושה קילומטרים ממזרח לכביש, משם פונה דרומה, במקביל אל כביש עזה—אל מג'דל, ונמשך עד לגבול המצרי. (ii) בגזרה המזרחית — על ידי קו המתחיל מהעמדות הערביות שמדרום לשטח הנייטרלי של בית הממשלה בצור־בהיר, דרך מר איליאס, בית צפפה, שרעפט, בית־ג'לה, אל־חדר, רוסן : רוסן ; משם בכיוון דרומי־מערבי, דרך נחלין, צוריף, בית אולה, טארקואיה ; משם בכיוון דרומי־מזרחי לדורה ואד־דרירה ומשם מזרחה דרך א־סמי לים־המלח.

ג. שום כוחות צבאיים של שום צד מהצדדים, פרט לנקבע בסעיף 2א ר־ב (iv), לא יהיו בנגב באזור אשר גבולותיו :
(i) בצפון ע"י קו התחום הזמני, כפי שנקבע בסעיף 2א כנ"ל.
(ii) במערב ע"י קו התחום הזמני, כפי שנקבע בסעיף 2ב (i).
(iii) במזרח ע"י קו התחום הזמני, שנקבע בסעיף 2ב (ii), כנ"ל.

coast at the mouth of Wadi Hasi in an easterly direction through Deir Suneid and across the Gaza-Al Majdal Highway to a point 3 kilometres east of the Highway, then in a southerly direction parallel to the Gaza-Al Majdal Highway, and continuing thus to the Egyptian frontier.

2. Within this line Egyptian forces shall nowhere advance beyond their present positions, and this shall include Beit Hanun and its surrounding area from which Israeli forces shall be withdrawn to north of the Armistice Demarcation Line, and any other positions within the line delineated in paragraph 1 which shall be evacuated by Israeli forces as set forth in paragraph 3.

3. Israeli outposts, each limited to platoon strength, may be maintained in this area at the following points: Deir Suneid, on the north side of the Wadi (MR 10751090); 700 X SW of Sa'ad (MR 10500982); Sulphur Quarries (MR 09870924); Tall-Jamma (MR 09720887); and KH AL Ma'in (MR 09320821). The Israeli outpost mantained at the Cemetery (MR 08160723) shall be evacuated on the day after that which follows the signing of this Agreement. The Israeli outpost at Hill 79 (MR 10451017) shall be evacuated not later than four weeks following the day on which this Agreement is signed. Following the evacuation of the above outposts, new Israeli outposts may be established at MR 08360700, and at a point due east of Hill 79 east of the Armistice Demarcation Line.

4. In the BETHLEHEM-HEBRON area, wherever positions are held by Egyptian forces, the provisions of this Agreement shall apply to the forces of both Parties in each such locality, except that the demarcation of the Armistice Line and reciprocal arrangements for withdrawal and reduction of forces shall be undertaken in such manner as may be decided by the Parties, at such time as an Armistice Agreement may be concluded covering military forces in that

(iv) all of the Negev area not otherwise dealt with in paragraphs 2.A, 2.B.(i) and 2.B.(ii) above, down to its southernmost extremity, shall be included in the area between the provisional demarcation lines, except that such Egyptian forces as may have been in the Bir Asluj area prior to 14 October may be entitled to remain there (except in the village of Bir Asluj itself) and Egyptian control of the road from Bir Asluj to Rafah shall be recognised and maintained.

'D. Beersheba shall be demilitarized; the Israeli forces shall evacuate Beersheba and an Egyptian civil administrator shall administer it as an Arab town.

'3. Patrol activity by either side shall be prohibited in the area between the provisional demarcation lines, and no military movement of any kind involving either armed forces or military supplies shall be permitted except as authorised and supervised by the Truce Supervision organization. Movement of non-military supplies for the normal needs of the Arab and Jewish populations in this area shall not be subject to quantitative limitation.

"'The Memorandum defining the provisional demarcation lines will be released to the press in Paris on Monday, 15 November, at 0100 hrs GMT.

Signed : Ralph J. Bunche, Acting Mediator".

מזרחה על פני דיר־סונייד, חוצה את כביש עזה—אל־מג'דל ומגיע עד נקודה במרחק שלושה קילומטרים ממזרח לכביש, משם פונה דרומה במקביל אל כביש עזה—אל־מג'דל ונמשך עד לגבול המצרי.

2. בתחומי הקו הזה לא יתקדמו הכוחות המצריים בשום מקום אל מעבר לעמדותיהם הנוכחיות, בכלל זה בית חנון וסביבתה, אשר משם יסולקו הכוחות הישראליים אל מצפון לקו שביתת הנשק, וכן יתר העמדות בתוך הקו המותווה בפסקה 1, אשר תפוגינה מכוחות ישראליים כפי שנקבע בפסקה 3.

3. בגזרה הזאת רשאים הכוחות הישראליים להחזיק בעמדות קדמיות, אשר עצמת כל אחת מהן לא תעלה על מחלקה אחת, בנקודות הבאות: דיר־סונייד, מעברו הצפוני של הנחל (נ. צ. 10751090); 700 יארד מדרום־מערב לסעד (נ. צ. 10500982); מכרות הגפרית (נ. צ. 09870924); תל ג'מה (נ. צ. 08870972); וחרבת אל־מעין (נ. צ. 09320821). העמדה הקדמית הישראלית בבית הקברות (נ. צ. 08160723) תפונה ביום שלאחר יום המחרת לחתימת הסכם זה. העמדה הקדמית הישראלית בגבעה 79 (נ. צ. 10451017) תפונה לא יאוחר מארבעה שבועות אחרי יום חתימת הסכם זה. לאחר פנוי העמדות הנ"ל, יהיו הכוחות הישראליים רשאים לתפוס עמדות קדמיות חדשות בנ. צ. 08360700 ובנקודה ממזרח לגבעה 79, ממזרח לקו שביתת הנשק.

4. בגזרת בית־לחם—חברון, בכל מקום שהכוחות המצריים מחזיקים בעמדה, יהיה כחו של הסכם זה יפה לגבי שני הצדדים; אלא שתחימת קו שביתת הנשק וההסדר ההדדי לסילוק הכוחות ולהפחתתם יבוצעו באופן אשר יוחלט עליו ע"י הצדדים, אם לאחר שייחתם הסכם שביתת נשק שיחול על כוחות צבאיים אחרים

(iv) כל שטח הנגב שביחס אליו אין הוראות אחרות בסעיפים 2א, 2ב (i) ו־2ב (ii) לעיל, עד לקצהו הדרומי ביותר, יוכלל באזור שבין קוי התחום הזמניים, אלא שכוחות מצריים אשר היו בשטח ביר־עסלוג' לפני יום 14 באוק־טובר יורשו להישאר שם (פרט לכפר ביר־עסלוג' עצמו) ותוכר ותקויים שליטה מצרית על הדרך מביר־עסלוג' עד רפה.

ד. באר־שבע תפורז; כוחות ישראל יפנו את באר־שבע, ומושל מצרי אזרחי ינהל אותה כעיר ערבית.

3. פעולת סיור מכל צד שהוא אסורה באזור שבין קוי התחום הזמניים, ושום תנועה צבאית מכל סוג שהוא בקשר עם כוחות מזויינים כלשהם או אספקה צבאית, לא יורשו, פרט לפי המאושר על־ידי ארגון הפיקוח על ההפוגה. תנועה של אספקה בלתי צבאית בשביל הצרכים הרגילים של הישובים הערבי והיהודי בשטח הזה לא תהא נתונה להגבלה כמותית.

„התזכיר המגדיר את קוי התחום הזמניים יימסר לעתונות בפריס ביום 15 בנובמבר בשעה 0100 לפי שעון גרינביץ'.

חתום: ראלף י. בנץ', המתווך בפועל".

area other than those of the Parties to this Agreement, or sooner at the will of the Parties.

ARTICLE VII.

1. It is recognised by the Parties to this Agreement that in certain sectors of the total area involved, the proximity of the forces of a third party not covered by this Agreement makes impractical the full application of all provisions of the Agreement to such sectors. For this reason alone, therefore, and pending the conclusion of an Armistice Agreement in place of the existing truce with that third party, the provisions of this Agreement relating to reciprocal reduction and withdrawal of forces shall apply only to the western front and not to the eastern front.

2. The areas comprising the western and eastern fronts shall be as defined by the United Nations Chief of Staff of the Truce Supervision Organisation, on the basis of the deployment of forces against each other and past military activity or the future possibility thereof in the area. This definition of the western and eastern fronts is set forth in Annex II of this Agreement.

3. In the area of the western front under Egyptian control, Egyptian defensive forces only may be maintained. All other Egyptian forces shall be withdrawn from this area to a point or points no further east than El Arish-Abou Aoueigila.

4. In the area of the western front under Israeli control, Israeli defensive forces only, which shall be based on the settlements, may be maintained. All other Israeli forces shall be withdrawn from this area to a point or points north of the line delineated in paragraph 2. A of the Memorandum of 13 November 1948 on the implementation of the resolution of the Security Council of 4 November 1948.

5. The defensive forces referred to in paragraphs 3 and 4 above shall be as defined in Annex III to this Agreement.

ARTICLE VIII

1. The area comprising the village of El Auja and vicinity, as defined in paragraph 2 of this Article, shall be demilitarized, and both Egyptian and Israeli armed forces shall be totally excluded therefrom. The Chairman of the Mixed Armistice Commission established in Article X of this Agreement and United Nations Observers attached to the Commission shall be responsible for ensuring the full implementation of this provision.

2. The area thus demilitarized shall be as follows: From a point on the Egypt-Palestine frontier five (5) kilometres northwest of the intersection of the Rafah-El Auja road and the frontier (MR 08750468), southeast to Khashm El Mamdud (MR 09650414), thence southeast to Hill 405 (MR 10780285), thence southwest to a point on the Egypt-Palestine frontier five (5) kilometres southeast of the intersection of the

באותה גזרה, שאינם של הצדדים חכורתים את ההסכם הזה, ואם במועד יותר מוקדם כרצון הצדדים.

סעיף 7.

1. הצדדים להסכם זה מכירים, כי בתוך כלל השטח שדבר ההסכם הזה נוגע בו יש גזרות שלא כל תנאי ההסכם ניתנים שם לביצוע מעשי, מפני קרבתם של כחות צד שלישי. שעליהם אין הסכם זה חל. לכן, מטעם זה בלבד, ועד שייכרת עם צד שלישי זה הסכם שביתת נשק שיבוא תחת ההפוגה הקיימת, לא יחולו תנאי הסכם זה, הדנים בהפחתתם ובסילוקם ההדדי של כחות צבאיים, אלא על החזית המערבית בלבד, ולא על החזית המזרחית.

2. שטחי החזית המערבית והחזית המזרחית ייקבעו בהתאם להגדרתו של ראש מטה או"מ לפיקוח על ההפוגה, על־יסוד עריכת הכחות המוצבים זה מול זה בגזרה הזאת, וכן על־יסוד פעילות צבאית לשעבר, או אפשרות של פעילות כזאת בעתיד באותה גזרה. הגדרתן של החזית המערבית והחזית המזרחית כלולה בנספח 2 להסכם זה.

3. בשטח החזית המערבית הנתון לשליטה מצרית, לא יוחזקו אלא כחות הגנה מצריים בלבד. כל יתר הכחות המצריים יסולקו משטח זה לנקודה או לנקודות אשר לא יחרגו מזרחה מקו אל־עריש — אבו־עוגילה.

4. בשטח החזית המערבית הנתון לשליטת ישראל, לא יוחזקו אלא כחות הגנה ישראליים בלבד, אשר יהיו מבוססים על הישובים. כל יתר הכחות הישראליים יסולקו משטח זה לנקודה או לנקודות מצפון לקו המותווה בסעיף 2א של תזכיר 13 בנובמבר 1948 שנערך לשם בצוע החלטת מועצת הבטחון מ־4 בנובמבר 1948.

5. כחות ההגנה הנזכרים בפסקות 3 ו־4 לעיל יהיו כמוגדר בנספח 3 להסכם זה.

סעיף 8.

1. שטח הכפר אל־עוג'ה וסביבתו, כמוגדר בפסקה 2 של סעיף זה, יפורז, ולא תהיה לכחות המזויינים המצריים והישראליים כאחד כל דריסת רגל בו. יושב־ראש הועדה המעורבת לשביתת־הנשק שהוקמה לפי סעיף 10 של הסכם זה ומשקיפי האומות המאוחדות הנספחים לועדה יהיו אחראיים להבטחת ביצועו המלא של תנאי זה.

2. השטח המפורז ייתחם כלהלן: החל מנקודה בגבול מצרים — ארץ־ישראל חמשה (5) קילומטרים מצפון־מזרח למקום בו כביש רפיח — אל־עוג'ה חוצה את הגבול (נ. צ. 08750468), דרומה־מזרחה לחאסם אל־ממדור (נ. צ. 09650414), משם דרומה־מזרחה לגבעה 405 (נ. צ. 10780285), משם דרומה־מערבה לנקודה בגבול מצרים — א"י חמשה (5) קילומטרים

old railway tracks and the frontier (MR 09950145), thence returning northwest along the Egypt-Palestine frontier to the point of origin.

3. On the Egyptian side of the frontier, facing the El Auja area, no Egyptian defensive positions shall be closer to El Auja than El Qouseima and Abou Aoueigila.

4. The road Taba-Qouseima-Auja shall not be employed by any military forces whatsoever for the purpose of entering Palestine.

5. The movement of armed forces of either Party to this agreement into any part of the area defined in paragraph 2 of this Article, for any purpose, or failure by either Party to respect or fulfil any of the other provisions of this Article, when confirmed by the United Nations representatives, shall constitute a flagrant violation of this Agreement.

ARTICLE IX

All prisoners of war detained by either Party to this Agreement and belonging to the armed forces, regular or irregular, of the other Party shall be exchanged as folllows :

1. The exchange of prisoners of war shall be under United Nations supervision and control throughout. The exchange shall begin within ten days after the signing of this Agreement and shall be completed not later than twenty-one days following. Upon the signing of this Agreement, the Chairman of the Mixed Armistice Commission established in Article X of this Agreement, in consultation with the appropriate military authorities of the Parties, shall formulate a plan for the exchange of prisoners of war within the above period, defining the date and places of exchange and all other relevant details.
2. Prisoners of war against whom a penal prosecution may be pending, as well as those sentenced for crime or other offense, shall be included in this exchange of prisoners.
3. All articles of personal use, valuables, letters, documents, identification marks, and other personal effects of whatever nature, belonging to prisoners of war who are being exchanged, shall be returned to them, or, if they have escaped or died, to the Party to whose armed forces they belonged.
4. All matters not specifically regulated in this Agreement shall be decided in accordance with the principles laid down in the International Convention Relating to the Treatment of Prisoners of War, signed at Geneva on 27 July 1929. 5)

5) League of Nations Treaty Series Volume CXVIII No 2734.

מדרום־מזרח למקום בו מסילת הברזל הישנה חוצה את הגבול (נ. צ. 09950145), משם חזרה לאורך גבול מצרים — א״י עד לנקודה המוצא.

3. מעברו המצרי של הגבול, מול אזור אל־עוג׳ה, לא תהיינה עמדות ההגנה המצריות קרובות יותר לאל־עוג׳ה מאשר אל־קוסימה ואבו־עוגילה.

4. שום כחות צבא לא ישתמשו בכביש טאבה—קוסימה—עוג׳ה לשם כניסה לא״י.

5. תנועת הכחות המזויינים של כל צד להסכם זה לכל חלק של האזור המוגדר בפסקה 2 של סעיף זה, לכל מטרה שהיא, או אי קיומו של כל תנאי אחר של סעיף זה ע״י אחד הצדדים, ייחשב, לאחר שנציגי האו־מות המאוחדות יאשרו את העובדה, כהפרה חמורה של הסכם זה.

סעיף 9.

כל שבויי המלחמה הנמצאים בידי כל אחד מהצ־דדים להסכם זה והמשתייכים לכחות המזויינים, הסדי־רים או הבלתי־סדירים, של הצד השני יוחלפו כלהלן:

1. ההחלפה של שבויי המלחמה תבוצע בשלמותה בפיקוח האומות המאוחדות ובהנהלתן. ההחלפה תחל תוך עשרה ימים מחתימת הסכם זה ותס־תיים לא יאוחר מעשרים ואחד יום לאחר מכן. משייחתם הסכם זה, ינסח יושב־ראש הועדה המעורבת לשביתת הנשק, המוקמת לפי סעיף 10 של הסכם זה, תוך התיעצות עם השלטונות הצב־איים של הצדדים, תכנית להחלפת שבויי המל־חמה במשך התקופה הנ״ל, ויקבע את המועד ואת כל יתר הפרטים הנוגעים לכך.

2. שבויי מלחמה, אשר יש נגדם תביעה משפטית, וכן אלה שנדונו על פשעים פליליים או עבירות אחרות, ייכללו בהחלפה זו של שבויים.

3. כל החפצים המיועדים לשמוש אישי, דברי ערך, מכתבים, מסמכים, תווי זהוי וכל יתר החפצים האישיים מכל מין שהוא, השייכים לשבויי המל־חמה המוחלפים, יוחזרו להם, ואם ברחו השבויים או מתו — יוחזרו החפצים לאותו צד אשר על כחותיו המזויינים נמנו השבויים.

4. כל העניינים שלא נקבע דינם במפורש בהסכם זה יקוימו בהתאם לעקרונות שנקבעו באמנה הבינלאומית על ההתנהגות לגבי שבויי מלחמה, שנחתמה בג׳ניבה ב־27 ביולי 1929 5.

5) קובץ האמנות של חבר הלאומים, כרך 118 מס׳ 2734.

5. The Mixed Armistice Commission established in Article X of this Agreement shall assume responsibility for locating missing persons, whether military or civilian, within the areas controlled by each Party, to facilitate their expeditious exchange. Each Party undertakes to extend to the Commission full co-operation and assistance in the discharge of this function.

ARTICLE X

1. The execution of the provisions of this Agreement shall be supervised by a Mixed Armistice Commission composed of seven members, of whom each Party to this Agreement shall designate three, and whose Chairman shall be the United Nations Chief of Staff of the Truce Supervision Organisation or a senior officer from the Observer personnel of that Organisation designated by him following consultation with both Parties to this Agreement.

2. The Mixed Armistice Commission shall maintain its headquarters at El Auja, and shall hold its meetings at such places and at such times as it may deem necessary for the effective conduct of its work.

3. The Mixed Armistice Commission shall be convened in its first meeting by the United Nations Chief of Staff of the Truce Supervision Organisation not later than one week following the signing of this Agreement.

4. Decisions of the Mixed Armistice Commission, to the extent possible, shall be based on the principle of unanimity. In the absence of unanimity, decisions shall be taken by a majority vote of the members of the Commission present and voting. On questions of principle, appeal shall lie to a Special Committee, composed of the United Nations Chief of Staff of the Truce Supervision Organisation and one member each of the Egyptian and Israeli Delegations to the Armistice Conference at Rhodes or some other senior officer, whose decisions on all such questions shall be final. If no appeal against a decision of the Commission is filed within one week from the date of said decision, that decision shall be taken as final. Appeals to the Special Committee shall be presented to the United Nations Chief of Staff of the Truce Supervision Organisation, who shall convene the Committee at the earliest possible date.

5. The Mixed Armistice Commission shall formulate its own rules of procedure. Meetings shall be held only after due notice to the Members by the Chairman. The quorum for its meetings shall be a majority of its members.

6. The Commission shall be empowered to employ Observers, who may be from among the military organisations of the Parties or from the military personnel of the United Nations Truce Supervision Organisation, or from both, in such numbers as may be considered essential to the per-

5. הועדה המעורבת לשביתת הנשק, המוקמת לפי סעיף 10 של הסכם זה, תיטול עליה את האחריות לגילוי מקום המצאם של נעדרים, הן מבין אנשי צבא והן מבין אזרחים, תוך השטחים הנתונים לשליטת כל צד, על־מנת להקל את החלפתם המהירה. כל צד מתחייב לסייע בידי הועדה במלוא יכלתו ולהושיט לה את כל העזרה במילוי התפקיד הזה.

סעיף 10.

1. על בצוע תנאי ההסכם הזה תשגיח ועדה מעורבת לשביתת הנשק, מורכבת משבעה חברים, אשר כל צד להסכם זה ימנה שלושה מהם ואשר היושב־ראש שלה יהיה ראש המטה של ארגון או״מ לפקוח על ההפוגה, או קצין גבוה מקרב משקיפי או״מ, אשר יתמנה ע״י ראש המטה לאחר התיעצות עם שני הצדדים להסכם זה.

2. הועדה המעורבת לשביתת הנשק תקיים את מושבה באל־עוג׳ה ותכנס את ישיבותיה במקומות ובזמנים שתמצאם לנחוצים לשם ניהול יעיל של עבודתה.

3. הועדה המעורבת לשביתת הנשק תכונס לישיבתה הראשונה ע״י ראש המטה של ארגון או״מ לפקוח על ההפוגה לא יאוחר משבוע אחד לאחר חתימת הסכם זה.

4. ההחלטות הועדה המעורבת לשביתת הנשק תתקבלנה, במדת האפשר, פה אחד. בהעדר אחדות הדעות, תתקבלנה ההחלטות ברוב קולות של חברי הועדה הנוכחים והמצביעים. בשאלות עקרוניות, אפשר יהיה להגיש ערעור לועדה מיוחדת שתהא מורכבת מראש המטה של ארגון או״מ לפקח על ההפוגה ומחבר אחד מקרב כל אחת משתי המשלחות, המצרית והישראלית, לועידת שביתת הנשק ברודוס, או קצין גבוה אחר. ההחלטת הועדה המיוחדת בכל שאלה שהובאה בפניה תהיה סופית. אם לא הוגש ערעור על החלטה של ועדת שביתת הנשק תוך שבוע ימים ממועד ההחלטה, יראו את ההחלטה כסופית. ערעורים לועדה המיוחדת יוגשו לראש המטה של ארגון או״מ לפקוח על ההפוגה, והוא יכנס את הועדה בכל ההקדם האפשרי.

5. הועדה המעורבת לשביתת הנשק תנסח את כללי הנוהל לעבודתה. לא תכונסנה ישיבות אלא לאחר הודעה בעוד מועד ע״י היושב ראש לחברי הועדה. רוב חברי הועדה הוא יהיה המנין החוקי בישיבותיה.

6. הועדה תהיה רשאית להעסיק משקיפים, במספר שתראה אותו דרוש לביצוע תפקידיה, והללו יוכלו להתמנות אם מקרב הארגונים הצבאיים של שני הצדדים ואם מקרב חבר העובדים הצבאיים של ארגון או״מ לפקוח על ההפוגה, או משני אלה. אם יתמנו

formance of its functions. In the event United Nations Observers should be so employed, they shall remain under the command of the United Nations Chief of Staff of the Truce Supervision Organisation. Assignments of a general or special nature given to United Nations Observers attached to the Mixed Armistice Commission shall be subject to approval by the United Nations Chief of Staff or his designated representative on the Commission, whichever is serving as Chairman.

7. Claims or complaints presented by either Party relating to the application of this Agreement shall be referred immediately to the Mixed Armistice Commission through its Chairman. The Commission shall take such action on all such claims or complaints by means of its observation and investigation machinery as it may deem appropriate, with a view to equitable and mutually satisfactory settlement.

8. Where interpretation of the meaning of a particular provision of this Agreement is at issue, the Commission's interpretation shall prevail, subject to the right of appeal as provided in paragraph 4. The Commission, in its discretion and as the need arises, may from time to time recommend to the Parties modifications in the provisions of this Agreement.

9. The Mixed Armistice Commission shall submit to both Parties reports on its activities as frequently as it may consider necessary. A copy of each such report shall be presented to the Secretary-General of the United Nations for transmission to the appropriate organ or agency of the United Nations.

10. Members of the Commission and its Observers shall be accorded such freedom of movement and access in the areas covered by this Agreement as the Commission may determine to be necessary, provided that when such decisions of the Commission are reached by a majority vote United Nations Observers only shall be employed.

11. The expense of the Commission, other than those relating to United Nations Observers, shall be apportioned in equal shares between the two Parties to this Agreement.

ARTICLE XI

No provision of this Agreement shall in any way prejudice the rights, claims and positions of either Party hereto in the ultimate peaceful settlement of the Palestine question.

ARTICLE XII

1. The present Agreement is not subject to ratification and shall come into force immediately upon being signed.

2. This Agreement, having been negotiated and concluded in pursuance of the resolution of the Security Council of 16 November 1948 calling for the establish-

משקיפי או"מ כאמור, יוסיפו הללו לסור למשמעתו של ראש מטה ארגון או"מ לפיקוח על ההפוגה. הטלת תפקידים בעלי אופי כללי או מיוחד על משקיפי או"מ הנספחים לועדה המעורבת לשביתת הנשק, תהיה טעונה אשורו של יושב ראש הועדה, כלומר של ראש מטה או"מ או של נציגו הממונה.

7. תביעות או תלונות, שהוגשו ע"י אחד הצדדים בנוגע לתחולתו של הסכם זה, יובאו מיד לועדה המעורבת לשביתת הנשק באמצעות יושב הראש שלה. הועדה, באמצעות מנגנון הפיקוח והחקירה שלה, תנקוט לגבי תביעות ותלונות כאלה באותה פעולה שתראה אותה מתאימה, על מנת להגיע לידי פתרון צודק ומניח את דעת שני הצדדים.

8. נחלקו הדעות לגבי משמעותו של תנאי מסוים בהסכם זה, יכריע פירושה של הועדה; אולם זכות הערעור, שנקבעה בפסקה 4, תישאר קיימת ועומדת. הועדה תוכל, לפי ראות עיניה ובהתאם לצורך, להמליץ מזמן לזמן לפני הצדדים על הכנסת שנויים בתנאי ההסכם הזה.

9. הועדה המעורבת לשביתת הנשק תגיש לשני הצדדים דינים וחשבונות על פעולותיה כל אימת שתראה צורך בכך. והעתק של כל דו"ח יישלח אל המזכיר הכללי של האומות המאוחדות לשם העברתו למוסד המתאים של האומות המאוחדות.

10. לחברי הועדה ולמשקיפיה יוענק וינתן אותו חופש תנועה וגישה בשטחים שהסכם זה חל עליהם, שהועדה תחליט עליו; בתנאי שאם נתקבלה החלטה כזאת ברוב קולות יועסקו משקיפי או"מ בלבד.

11. הוצאותיה הכספיות של הועדה, פרט להוצאות משקיפי האומות המאוחדות, ישאו בהן שוה בשוה שני הצדדים להסכם זה.

סעיף 11.

שום תנאי מתנאי ההסכם הזה לא יחרוץ בשום פנים מראש את זכויותיו, תביעותיו ועמדתו של כל אחד מהצדדים ביישובה הסופי של שאלת ארץ-ישראל בדרך שלום.

סעיף 12.

1. ההסכם הזה אינו טעון אשור ויכנס לתקפו מיד לאחר חתימתו.

2. הסכם זה, שנשאו-ונתנו בו ושנכרת בהתאם להחלטת מועצת הבטחון מ־16 בנובמבר 1948 — הדורשת הנהגת שביתת נשק על מנת להרחיק את הסכנה

ment of an armistice in order to eliminate the threat to the peace in Palestine and to facilitate the transition from the present truce to permanent peace in Palestine, shall remain in force until a peaceful settlement between the Parties is achieved, except as provided in paragraph 3 of this Article.

3. The Parties to this Agreement may, by mutual consent, revise this Agreement or any of its provisions, or may suspend its application, other than Articles I and II, at any time. In the absence of mutual agreement and after this Agreement has been in effect for one year from the date of its signing, either of the Parties may call upon the Secretary-General of the United Nations to convoke a conference of representatives of the two Parties for the purpose of reviewing, revising or suspending any of the provisions of this Agreement other than Articles I and II. Participation in such conference shall be obligatory upon the Parties.

4. If the conference provided for in paragraph 3 of this Article does not result in an agreed solution of a point in dispute, either Party may bring the matter before the Security Council of the United Nations for the relief sought on the grounds that this Agreement has been concluded in pursuance of Security Council action toward the end of achieving peace in Palestine.

5. This Agreement supersedes the Egyptian Israeli General Cease-Fire Agreement entered into by the Parties on 24 January 1949. [6]

6. This Agreement is signed in quintuplicate, of which one copy shall be retained by each Party, two copies communicated to the Secretary-General of the United Nations for transmission to the Security Council and to the United Nations Conciliation Commission on Palestine, and one copy to the Acting Mediator on Palestine.

IN FAITH WHEREOF the undersigned representatives of the Contracting Parties have signed hereafter, in the presence of the United Nations Acting Mediator on Palestine and the United Nations Chief of Staff of the Truce Supervision Organisation.
Supervision Organisation.

• EGYPTIAN-ISRAELI GENERAL CEASE — FIRE AGREEMENT

We, the undersigned, do hereby agree that :

1. The general cease fire agreement between the two parties which became effective on 7 January, 1949, at 1200 GMT is hereby formally confirmed as a complete and enduring cease fire between all elements of our military or para military forces — land, sea and air — wherever located.

2. No element of the ground or air forces of either party shall advance beyond or pass over the line now held by the foremost elements of its ground forces, and no element of naval or air forces of either party shall enter into or pass over the waters adjacent to the coastline now held by the other party for any purpose whatsoever.

הנשקפת לשלום בארץ ישראל ולהקל על המעבר מן ההפוגה הקיימת לשלום של קבע בארץ־ישראל — ישאר בתקפו עד אשר יושג ישוב של שלום בין הצדדים, בהתחשב עם האמור בפסקה 3 של סעיף זה.

3. הצדדים להסכם זה יוכלו, בהסכמה הדדית, לתקן בכל עת את ההסכם או כל תנאי מתנאיו, להפסיק את תקפם, פרט לסעיפים 1 ו־2, בהעדר הסכמה הדדית, ולאחר שהסכם זה יעמוד בתקפו שנה אחת ממועד חתימתו, יוכל כל אחד משני הצדדים לדרוש מהמזכיר הכללי של האומות המאוחדות לכנס ועידה של נציגי שני הצדדים על מנת לשקול מחדש, לתקן או לבטל כל תנאי מתנאי הסכם זה, פרט לסעיפים 1 ו־2. השתתפות בועידה זו תהיה חובה על שני הצדדים.

4. אם לא הגיעו בועידה הנזכרת בפסקה 3 של סעיף זה, לידי פיתרון מוסכם בשאלה השנויה במחלוקת, יוכל כל צד להביא את הענין בפני מועצת הבטחון של האומות המאוחדות ולתבוע ממנה את סיפוק טענותיו, בנימוק שהסכם זה נכרת בהתאם לפעולת מועצת הבטחון המכוונת להשכנת שלום בארץ ישראל.

5. הסכם זה מבטל את ההסכם המצרי־הישראלי להפסקת אש כללית, שנכרת ע"י הצדדים ב־24 בינואר 1949. [6]

6. הסכם זה נחתם בחמשה העתקים. העתק אחד יישמר בידי כל צד; שני העתקים יישלחו אל המזכיר הכללי של האומות המאוחדות לשם העברתם למועצת הבטחון ולועדת הפיוס לארץ־ישראל מטעם האומות המאוחדות, והעתק אחד יימסר לידי המתווך בפועל לא"י.

לאות ולעדות באו על החתום נציגיהם החתומים מטה של הצדדים להסכם זה, במעמד המתווך בפועל לארץ־ישראל וראש המטה של ארגון או"מ לפיקוח על ההפוגה.

• הסכם מצרי־ישראלי להפסקת־אש כללית.

אנו החתומים מטה מסכימים בזה לאמור:

1. ההסכם להפסקת אש כללית בין שני הצדדים, אשר נכנס לתקפו ביום 7 בינואר 1949, בשעה 12, מתאשר בזה רשמית כהפסקת אש גמורה ומתמדת בין כל הגורמים הצבאיים שלנו, הסדירים והבלתי־סדירים — ביבשה, בים ובאויר — ובכל מקום שהם.

2. שום כוחות של היבשה או כוחות האויר של כל צד מהצדדים לא יתקדמו ולא יעברו אל מעבר לקו המוחזק עכשיו בידי הכוחות הקיצוניים של כוחות היבשה שלהם, ושום חלקים של כוחות ים או אויר של כל אחד מהצדדים לא יעברו הלאה מן המים הסמוכים לקו החוף המוחזק עתה בידי הצד שכנגד ולא יכנסו אל תוכם לאיזו מטרה שהיא.

נערך ברודוס, אי רודוס, יון, ביום עשרים וארבעה בפברואר אלף תשע מאות ארבעים ותשע.

מטעמה ובשמה של ממשלת מצרים

חתום: מוחמד סיף אל דין
מ. ק. אל־רחמני

מטעמה ובשמה של ממשלת ישראל

חתום: ולטר איתן
יגאל ידין
אליאס ששון

נספח 1

תכנית סילוק הכוחות מאל־פלוג׳ה

סילוק היחידות המצריות על ציודן הצבאי המלא מגזרת אל־פאלוג׳ה אל נקודות שמעבר לגבול מצרים — ארץ ישראל יבוצע בהתאם לתכנית הבאה:

1. מבצע הסילוק יתחיל ב־26 בפברואר 1949 בשעה 0500 לפי שעון גריניץ׳ ויתנהל מהחל ועד כלה בהשגחתן ובפיקוחן של האומות המאוחדות.

2. עקב המספר הניכר של חיילים הכרוכים בדבר וכדי לצמצם עד כדי מינימום את האפשרות של חכוכים ומקרים ולמען הבטיח פיקוח יעיל של האומות המאוחדות במשך המבצע, יסתיים ביצוע הסילוק תוך חמשה ימים מהמועד הממשי של התחלת תכנית הסילוק.

3. כביש אל־פאלוג׳ה—עיראק סוידאן—בריר—עזה —רפיח ישמש דרך לסילוק הכוחות; ואולם אם יתברר שדרך זו אי אפשר לעבור בה ביום הסילוק, יבחר ראש המטה של או״ם לפיקוח על ההפוגה מטעם או״ם בדרך אחרת תוך התיעצות עם שני הצדדים.

---

3. בהתאם להחלטת הבטחון מיום 29 בדצמבר 1948, יש להתיר למשקיפי או״ם ולהקל עליהם את הפיקוח המלא על ההפוגה.

4. לא תהיה תנועת אזרחים מצד אחד למשנהו.

נעשה ונחתם בארבעה העתקים ברודוס, אי רודוס, יון, ביום 24 בינואר, 1949, במעמד המתווך בפועל של האו״מ לארץ ישראל וראש המטה של ארגון או״מ לפיקוח על ההפוגה.

חתום: סיף אל דין
מטעמה ובשמה של ממשלת מצרים

חתום: ולטר איתן
מטעמה ובשמה של ממשלת ישראל הזמנית

חתום: מ. ק. אל־רחמני
מטעמה ובשמה של ממשלת מצרים

חתום: יגאל ידין
מטעמה ובשמה של ממשלת ישראל הזמנית

רודוס, 24 בינואר, 1949.

Done at Rhodes, Island of Rhodes, Greece, on the twenty-fourth of February nineteen forty-nine.

FOR AND ON BEHALF OF THE GOVERNMENT OF EGYPT

Signed: *Mahmed Seif El Dine.*
M. K. El Rahmany

FOR AND ON BEHALF OF THE GOVERNMENT OF ISRAEL

Signed: *Walter Eytan*
Yigael Yadin
Elias Sasson.

ANNEX I

PLAN OF WITHDRAWAL FROM AL FALUJA

The withdrawal of Egyptian troops with all of their military impedimenta from the AL FALUJA area to points beyond the Egypt-Palestine frontier shall be executed in accordance with the following plan:

1. The withdrawal operation shall begin on 26th February 1949 at 0500 hours GMT and shall be under United Nations supervision and control throughout.

2. In view of the substantial number of troops involved and in the interest of minimizing the possibility of friction and incidents and ensuring effective United Nations supervision during the operation, the execution of the withdrawal shall be completed within a period of five days from the effective date of the plan of withdrawal.

3. The road AL FALUJA-IRAQ SUWEIDAN-BUREIR-GAZA-RAFA shall be used as the route of withdrawal; provided that if this route proves impassable on the date of withdrawal the United Nations Chief of Staff of the Truce Supervision Organisation shall select an alternative route in consultation with both Parties.

---

3. In pursuance of the resolution of the Security Council of 29 December, 1948, complete supervision of the truce by the United Nations Observers shall be allowed and facilitated.

4. Movements of civilians shall not occur from one side to the other.

Done and signed in quadruplicate at Rhodes, Island of Rhodes, Greece, on the 24 January, 1949. in the presence of the United Nations Acting Mediator on Palestine and the Chief of Staff of the United Nations Truce Supervision Organization.

Signed: SEIF EL DINE
For and on behalf of the Government of Egypt

Signed: WALTER EYTAN
For and on behalf of the Provisional Government of Israel

Signed: M. K. ELRAHMANY
For and on behalf of the Government of Egypt

Signed: YIGAEL YADIN
For and on behalf of the Provisional Government of Israel.

Rhodes, 24 January, 1949.

4. At least forty-eight hours prior to the scheduled time of withdrawal the General Officer Commanding the Egyptian Forces in Palestine shall submit to the United Nations Chief of Staff (or his representative), for his approval, a detailed plan for the withdrawal of the Egyptian garrison at AL FALUJA, to include: the number of troops and amount and type of material to be withdrawn each day, the number and type of vehicles to be used each day in the withdrawal movement, and the number of trips necessary to complete each day's movement.

5. The detailed plan referred to in paragraph 4 above shall be based on an order of priority in the withdrawal operation defined by the United Nations Chief of Staff of the Truce Supervision which shall provide *inter alia* that following the evacuation of sick and wounded already accounted for, infantry forces together with their personal arms and possessions, shall be first evacuated, and heavy equipment only in the final stages of the operation. Heavy equipment is to be defined as artillery, armored cars, tanks, and Bren gun carriers. With a view toward eliminating any possibility of incidents, following the arrival of the infantry contingents at their destination, the evacuation of heavy equipment shall be to a point in Egyptian territory to be designated by the United Nations Chief of Staff and there, as Egyptian property, to be placed and kept under custody, guard and seal of the United Nations until such time as the Chief of Staff is satisfied that the Armistice has become effective, whereupon this equipment will be handed over to the appropriate Egyptian authorities.

6. The Israeli authorities and officers in the AL FALUJA-GAZA area shall extend their full co-operation to the operation and shall be responsible for ensuring that during the withdrawal movements the route to be followed shall be free of obstructions of all kinds and that during the operation Israeli troops shall be kept away from the roads over which the withdrawal will take place.

7. United Nations Military Observers shall be stationed with both the Egyptian and Israeli forces to ensure that this plan of withdrawal, and such subsequent instructions relating to its execution as may be issued by the United Nations Chief of Staff, are fully complied with by both Parties. Such inspections as may be necessary in the conduct of the withdrawal shall be made exclusively by United Nations Military Observers, and their decisions in all such cases shall be accepted as final.

4. לפחות ארבעים ושמונה שעות לפני מועד התחלת הסילוק יגיש הקצין המפקד על הכחות המצריים בא"י לאישור ראש מטה או"מ (או נציגו) תכנית מפורטת לסילוק חיל המצב המצרי באל-פאלוג'ה, אשר תכלול: את מספר אנשי הצבא ואת כמות הציוד וסוגיו שיוצאו יום יום, את מספר כלי הרכב וסוגיהם, בהם ישתמשו יום יום לשם ביצוע הסילוק, ואת מספר הנסיעות הדרוש להעברת היחידות וציודן כל יום.

5. התכנית המפורטת, הנזכרת בפסקה 4 לעיל, תתבסס על סדר בכורה במבצע הסילוק שיוגדר ע"י ראש המטה של ארגון או"מ לפיקוח על ההפוגה ושיקבע, בין שאר דברים, כי לאחר פינויים של החולים והפצועים, אשר כבר יצאו לפועל, יוצאו בראשונה כחות חיל רגלים על נשקם וציודם האישי, וכי הציוד הכבד לא יוצא אלא בשלבי הסיום של המבצע. ציוד כבד פירושו תותחים, משוריינים, טנקים ונושאי ברן. על מנת למנוע כל אפשרות של מקרים שלא כשורה נקבע, כי לאחר שיגיעו כחות חיל הרגלים לתעודתם, יובא הציוד הכבד אל מקום בתחום מצרים אשר ייקבע ע"י ראש המטה של ארגון או"מ לפיקוח על ההפוגה ושם יופקד כרכוש מצרי ויישמר ברשות או"מ ותחת חותמו ומשמרתו, עד אשר יוכח ראש מטה או"מ כי שביתת הנשק נתגשמה בפועל ממש, ואז יימסר ציוד זה לשלטונות המצריים המתאימים.

6. השלטונות והקציגים הישראליים בגזרת אל פאלוג'ה—עזה ישתפו פעולה בביצוע הסילוק ויהיו אחראים לכך, שבמשך הסילוק תהיה הדרך בה יעבור הכח המוצא חפשית מכל מכשול שהוא, ושבשעת המבצע יורחקו הכחות הישראליים מהכבישים אשר ישמשו לסילוק.

7. משקיפי או"מ צבאיים יישלחו אל הכחות המצריים והכחות הישראליים על מנת להבטיח, שתכנית סילוק זו וההוראות אשר ראש מטה או"מ עתיד להוציא לגבי בצועה, תקויימנה במלואן ע"י שני הצדדים. כל פיקוח שיהיה דרוש על מהלך בצוע הסילוק, ייעשה ע"י משקיפי או"מ הצבאיים בלבד ובכל מקרה כזה יש לקבל את החלטותיהם כסופיות.

ANNEX II

On the sole basis of military considerations involving the forces of the two Parties to this Agreement as well as third party forces in the area not covered by this Agreement, the demarcation of the western and eastern fronts in Palestine is to be understood as follows :

a. Western Front:
The area south and west of the line delineated in paragraph 2. A of the Memorandum of 13 November 1948 on the implementation of the resolution of the Security Council of 4 November 1948, from its point of origin on the west to the point at MR 12581196, thence south along the road to Hatta-Al Faluja—RJ at MR 12140823—Beersheba and ending north of Bir Asluj at point 402.

b. Eastern Front:
The area east of the line described in paragraph a above, and from point 402 down to the southernmost tip of Palestine, by a straight line marking half the distance between the Egypt-Palestine and Transjordan-Palestine frontiers.

W. E. Riley
Brig.Gen. William E. Riley,
United States Marine Corps
United Nations Chief of Staff
of the Truce Supervision Organisation

Rhodes, 24th February, 1949

ANNEX III

DEFINITION
OF DEFENSIVE FORCES

I. Land Forces

1. Shall not exceed :

(a) 3 inf btns, each bn to consist of not more than 800 officers and o.r's and composed of not more than

(i) 4 rifle coys with ordinary inf. S. A. equipment (rifles, LMG's, SMG's, light mortars (e.g. 2''), A/tk rifles or Piat,

(ii) 1 support coy with not more than 6 MMG's, 6 mortars not heavier than 3'', 4 A/tk guns not heavier than 6 pdrs,

(iii) 1 HQ coy.

(b) 1 bty of 8 field guns not heavier than 25 pdrs.

(c) 1 bty of 8 A.A. guns not heavier than 40 mm.

2. The following are excluded from the term ''Defensive Forces'' :

(a) Armour, such as tanks, AC's, Bren-carriers, half-tracks, load carriers or any other AFV's.

(b) All support arms and units other than those specified in paragraph 1(a) (ii), 1(b) and 1(c) above.

נספח 2.

על יסוד שקולים צבאיים בלבד, הנוגעים לכוחותיהם של שני הצדדים להסכם זה וכן לכוחות צד שלישי אשר בשטח שאין הסכם זה חל עליו, תהא ההפרדה בין החזית המערבית ובין החזית המזרחית בא"י כדלהלן :

א. חזית מערבית:
השטח מדרום וממערב לקו המותווה בסעיף 2. א. של תזכיר 13 בנובמבר 1948 המכוון לבצוע ההחלטה של מועצת הבטחון מ־4 בנובמבר 1948, מנקודת מוצאו במערב עד לנקודת ציון 12581196, משם דרומה לאורך הכביש חתה—אל־פאלוג'ה—צומת כבישים בנ. צ. 12140823—באר שבע ועד לנקודת גובה 402 שמצפון לביר עסלוג'.

ב. חזית מזרחית:
השטח ממזרח לקו המתואר בפסקה א' לעיל, ומנקודת גובה 402 עד לקצה הדרומי של ארץ־ישראל, בקו ישר המציין את אמצע המרחק בין גבול מצרים—ארץ־ישראל מזה וגבול עבה"י ארץ־ישראל מזה.

חתום : ו. א. רייליי
בריגדיר גנרל וויליאם א. רייליי,
מחיל הצי של ארצות הברית
ראש המטה של ארגון או"מ
לפקוח על ההפוגה

רודוס, 24 בפברואר, 1949

נספח 3.

הגדרה של כוחות הגנה

ו. כוחות יבשה.
1. לא יעלו על :
א. שלושה גדודי חיל רגלים. כל גדוד לא ימנה יותר מ־800 קצין וחיל, ויהיה מורכב לא יותר מן

(i) 4 פלוגות רובאיות בעלות ציוד ח"ר רגיל (רובים, מקלעים, מרגמות קלות — כגון "2 — רובים נ. ט. או פיאט),

(ii) פלוגה מסייעת אחת המכילה לא יותר מ־6 מכונות יריה, 6 מרגמות לא כבדות מ־"3, 4 תותחים נ. ט. לא כבדים מ־6 ליבראות,

(iii) פלוגת מטה אחת.

ב. גונדה אחת של שמונה תותחי שדה לא כבדים מ־25 ליבראות.

ג. גונדה אחת של שמונה תותחים נ. א. לא כבדים מ־40 מ"מ.

2. היחידות והציוד הבאים מוצאים מכלל המונח „כוחות הגנה" :

א. שריון, כגון טנקים, מכוניות משוריינות, נושאי ברן, זחלים וחצאי זחלים או כלי רכב קרבי משורין אחר.

ב. כל נשק מסייע או יחידות מסייעות, שלא נמנו במפורט בפסקות 1א(ii), 1ב ו־1ג לעיל.

3. Service units will be in accordance with a plan to be prepared and approved by the Mixed Armistice Commission.

II. Air Forces

In the areas where Defensive Forces only will be allowed the following stipulations regarding air forces will be observed :

1. No military air fields, airstrips, landing grounds or installations shall be maintained.
2. No military aircraft shall take off or land except in an emergency.

III. Sea Forces

No naval base shall be established in areas where Defensive Forces only will be allowed, nor shall any warship or military vessel enter the territorial waters adjacent thereto.

IV. In the areas in which defensive forces only are to be maintained, the necessary reduction of forces shall be completed within four weeks from the date on which this agreement is signed.

EXCHANGE of LETTERS.

Rhodes, 24th February, 1949

To : Dr. Walter Eytan,
Head of the Israeli Delegation at Rhodes

From : Ralph J. Bunche, Acting Mediator

In connection with the Egyptian-Israeli General Armistice Agreement your confirmation is desired of the understanding that no Israeli forces shall be in the village of Bir Asluj.

Signed : Ralph J. Bunche.

Rhodes, 24th February, 1949

To : Dr. Ralph J. Bunche,
Acting Mediator on Palestine, Rhodes

From : Walter Eytan,
Head of the Israeli Delegation

In connection with the Egyptian-Israeli General Armistice Agreement I confirm the understanding that on Israeli forces shall be in the village of Bir Asluj.

Signed : Walter Eytan

Rhodes, 24th February, 1949

To : Dr. Walter Eytan,
Head of the Israeli Delegation at Rhodes

From : Ralph J. Bunche, Acting Mediator.

In connection with the Egyptian-Israeli General Armistice Agreement, your confirmation is desired of the understanding that in the course of the evacuation of the Egyptian Force at Al Faluja, provided for in Article III of the Agreement, such of the civilian population at Al Faluja and Iraq Al Manshiya as may wish to do so may also be evacuated along with the Egyptian Force. Those of the civilian population who may wish to remain in Al Faluja and Iraq Al Manshiya are to be permitted to do so. Those of the civilian population who may wish to do so may proceed to the Hebron area

3. יחידות שרות בהתאם לתכנית אשר תוכן ותאושר ע"י הועדה המעורבת לשביתת הנשק.

II. כחות אויר

בשטחים בהם יותרו כחות הגנה בלבד, תשמרנה ההגבלות הבאות לגבי כחות האויר :

1. לא יקוימו שדות תעופה או מינחתים צבאיים בממדים כל שהם.
2. שום מטוס צבאי לא ימריא ולא ינחת פרט למקרה של ירידת אונס.

III. כחות ים

בשטחים בהם יותרו כחות הגנה בלבד, לא יקוימו בסיסים ימיים, ושום אנית מלחמה ושום ספינה בעלת אופי צבאי לא תכנס למים טריטוריאליים הסמוכים לשטחים אלה.

IV. בשטחים שבהם ישארו רק כוחות הגנה בלבד תושלם הפחתת הכוחות תוך ארבעה שבועות מיום חתימת ההסכם הזה.

חליפת מכתבים

רודוס, 24 בפברואר, 1949.

אל : ד"ר ולטר איתן,
ראש המשלחת הישראלית ברודוס.

מאת : ראלף י. בנץ, המתווך בפועל.

בקשר להסכם מצרים-ישראל על שביתת נשק כללית, רצוי האישור שלכם על ההסכמה ששום כוחות ישראליים לא יימצאו בכפר ביר-עסלוג'.

חתום : ראלף י. בנץ.

רודוס, 24 לפברואר 1949.

אל : ד"ר ראלף י. בנץ,
המתווך בפועל לארץ-ישראל, רודוס.

מאת : ולטר איתן,
ראש המשלחת הישראלית.

בקשר להסכם מצרים-ישראל על שביתת נשק כללית, הנני לאשר בזה את ההסכמה כי שום כוחות ישראליים לא יימצאו בכפר ביר-עסלוג'.

חתום : ולטר איתן.

רודוס, 24 לפברואר 1949.

אל : ד"ר ולטר איתן,
ראש המשלחת הישראלית ברודוס.

מאת : ראלף י. בנץ, המתווך בפועל.

בקשר להסכם מצרים-ישראל על שביתת נשק כללית, רצוי האישור שלכם על ההסכמה כי במשך הפינוי של הכוחות המצריים מאל-פלוג'ה, שנקבע בסעיף 3 של ההסכם, אותם התושבים האזרחיים בפלוג'ה ובעירק אל-מנשיה, אשר ירצו בכך, יפונו אף הם ביחד עם הכוחות המצריים. לאותם מהתושבים האזרחיים אשר ירצו להשאר בפלוג'ה ובעירק אל-מנשיה ירשו לעשות כן. אותם התושבים מהישוב האזרחי, אשר ירצו בכך, לעבור לשטח חברון בליוי ובהשגחה מטעם או"מ. כל האזרחים

האלה יהיו מובטחים מטעם האו"מ לחלוטין מכל פגיעה בגופם, במשכנותיהם, ברכושם ובמטלטליהם הפרטיים.

חתום: רלף י. בנץ.

רודוס, 24 בפברואר 1949.

אל: ד"ר ראלף י. בנץ,
המתווך בפועל לארץ־ישראל, רודוס.

מאת: ולטר איתן,
ראש המשלחת הישראלית.

בקשר להסכם מצרים־ישראל על שביתת נשק כללית, הנני לאשר את ההסכמה כי במשך הפינוי של הכוחות המצריים מאל־פלוג'ה, שנקבע בסעיף 3 של ההסכם, אותם מהתושבים האזרחיים בפלוג'ה ובעירק אל־מנשיה, אשר ירצו לעשות כן, יפונו אף הם יחד עם הכוחות המצריים. לאותם מהתושבים האזרחיים אשר ירצו להשאר בפלוג'ה ובעירק אל־מנשיה ירשו לעשות כן. אותם התושבים מהישוב האזרחי, אשר ירצו לעשות כן, יכולים לעבור לשטח חברון בליווי ובהשגחה מטעם האו"מ. כל האזרחים האלה יהיו מובטחים לחלוטין מכל פגיעה בגופם, במשכנותיהם, ברכושם, וממטלטליהם הפרטיים.

ממשלת ישראל שומרת לעצמה את הזכות לנהוג כמו בשבויי־מלחמה עם כל אותם האנשים שיבחרו להשאר בשטחי אל־פלוג'ה ועירק אל־מנשיה, שיזוהו כמשתתפים בקרבות בארץ־ישראל.

חתום: ולטר איתן

רודוס, 24 לפברואר, 1949.

אל: ד"ר ולטר איתן,
ראש המשלחת הישראלית ברודוס.

מאת: ראלף י. בנץ, המתווך בפועל.

בקשר להסכם מצרים־ישראל על שביתת נשק כללית, רצוי האישור שלכם על ההסכמה, שבכל זמן לאחר חתימת ההסכם הזה, יוכלו הכוחות המצריים המצויים עתה בשטח בית־לחם—חברון, על כל נשקם וציודם, מטלטליהם הפרטיים וכלי־רכבם, להיות מועברים דרך הגבול המצרי אך ורק בפיקוחו של ראש מטה ארגון האו"מ לפיקוח על ההפוגה, תוך התייעצות עם הרשויות המתאימות של ישראל.

חתום: רלף י. בנץ.

רודוס, 24 לפברואר 1949.

אל: ד"ר ראלף י. בנץ,
המתווך בפועל לארץ־ישראל, רודוס.

מאת: ולטר איתן,
ראש המשלחת הישראלית.

בקשר להסכם מצרים־ישראל על שביתת־נשק כללית, הנני מאשר את ההסכמה, שבכל זמן, לאחר חתימת ההסכם הזה, יוכלו הכוחות המצריים המצויים עתה בשטח בית־לחם—חברון, על כל נשקם וציודם, מטלטליהם

under United Nations escort and supervision. All of these civilians shall be fully secure in their persons, abodes, property and personal effects.

Signed: Ralph J. Bunche.

Rhodes, 24th February, 1949

To: Dr. Ralph J. Bunche,
Acting Mediator on Palestine, Rhodes

From: Walter Eytan, Head of the Israeli Delegation

In connection with the Egyptian-Israeli General Armistice Agreement, I confirm the understanding that, in the course of the evacuation of the Egyptian Force at Al Faluja, provided for in Article III of the Agreement, such of the civilian population at Al Faluja and Iraq Al Manshiya as may wish to do so may also be evacuated along with the Egyptian force. Those of the civilian population who may wish to remain in Al Faluja and Iraq Al Manshiya are to be permitted to do so. Those of the civilian population who may wish to do so may proceed to the Hebron area under United Nations escort and supervision. All of these civilians shall be fully secure in their persons, abodes, property and personal effects.

The Government of Israel reserves the right to treat as prisoners of war any persons electing to remain in the Al Faluja and Iraq Al Manshiya areas who may be identified as having taken part in the fighting in Palestine.

Signed: Walter Eytan

Rhodes, 24th February, 1949

To: Dr. Walter Eytan,
Head of the Israeli Delegation at Rhodes

From: Ralph J. Bunche, Acting Mediator

In connection with the Egyptian-Israeli General Armistice Agreement your confirmation is desired of the understanding that at any time following the signing of this Agreement, the Egyptian Forces now in the Bethlehem-Hebron area, together with all of their arms, equipment, personal possessions and vehicles, may be withdrawn across the Egyptian frontier exclusively under United Nations Chief of Staff of the Truce Supervision in consultation with the appropriate Israeli authorities.

Signed: Ralph J. Bunche.

Rhodes, 24th February, 1949

To: Dr. Ralph J. Bunche,
Acting Mediator on Palestine, Rhodes

From: Walter Eytan,
Head of the Israeli Delegation at Rhodes

In connection with the Egyptian-Israeli General Armistice Agreement I confirm the understanding that at any time following the signing of this Agreement, the Egyptian Forces now in the Bethlehem-Hebron area,

together with all of their arms, equipment, personal possessions and vehicles, may be withdrawn across the Egyptian frontier exclucively under United Nations supervision and escort, and by a direct route to be determined by the United Nations Chief of Staff of the Truce Supervision in consultation with the appropriate Israeli authorities.

Signed : Walter Eytan

Rhodes, 24th February, 1949

To : Colonel Seif El Dine,
Head of the Egyptian Delegation at Rhodes.

From : Ralph J. Bunche, Acting Mediator

In connection with the Egyptian-Israeli General Armistice Agreement your confirmation is desired of the understanding that any military camps or corporate localities now astride the Hatta-Al-Faluja-Beersheba road, or which are located not more than 200 metres west of this road, shall be considered as falling within the area of the eastern front as defined in Annex II of the Agreement.

Signed : Ralph J. Bunche.

Rhodes, 24th February, 1949

To : Dr. Ralph J. Bunche,
Acting Mediator on Palestine, Rhodes

From : Colonel Seif El Dine.

In reply to your note dated February 19th [7] 1949, I beg to inform you that the Egyptian Delegation agrees to consider any military camps or corporate localities now astride the Hatta-Al-Faluja-Beersheba road, which are located at not more than 200 meters west of this road, as falling within the area of the eastern front as defined in Annex II of the Armictice Agreement signed today.

Seif El Dine

---

* Thus in original.

הפרטים וכלי־רכבם, להיות מועברים דרך הגבול המצרי אך ורק בליווי ובהשגחה מטעם האו"מ, ובדרך ישירה, שתיקבע על־ידי ראש מטה ארגון האו"מ לפיקוח על ההפוגה, תוך התיעצות עם הרשויות המתאימות של ישראל.

חתום: ולטר איתן

רודוס, 24 בפברואר 1949.

אל: קולונל סיף־אל־דין,
ראש המשלחת המצרית ברודוס.

מאת: ראלף י. בנץ, המתווך בפועל.

בקשר להסכם מצרים־ישראל על שביתת נשק הכללית, רצוי האישור שלכם על ההסכמה, כי כל מחנות צבא או גושי הסביבה הפזורים עתה לאורך דרך הטא—אל־פלוג'ה—באר־שבע, או הנמצאים עד 200 מטר מערבית לדרך זו, יהיו רואים אותם כנמצאים בשטח החזית המזרחית, כפי שהוגדר בנספח של ההסכם.

חתום: רלף י. בנץ.

רודוס, 24 בפברואר, 1949.

אל: ד"ר ראלף י. בנץ,
המתווך בפועל לארץ־ישראל, רודוס.

מאת: קולונל סיף־אל־דין.

בתשובה למכתבך מתאריך 19 בפברואר [7], 1949, הנני בזה להודיעך כי המשלחת המצרית מסכימה לראות כל מחנות צבא או גושי הסביבה הפזורים עתה בדרך הטא—אל־פלוג'ה—באר־שבע, הנמצאים לא למעלה מ־200 מטר מערבית מדרך זו, כנמצאים בתוך שטח החזית המזרחית, כפי שהוגדר בנספח של הסכם שביתת־הנשק שנחתם היום.

סיף־אל־דין

---

[7] כך במקור.